

8.7x30.79	01/03/2019	ידיעות מודינין - כוורת	עמוד 43	1	67433221-8
בנימין זאב הרצל - בהקשר לציונו - 80790					

זכות בחירה לנשים? לא מובן מאליו

לכו נא להצביע | צילום: הרצל יוסף

רשות לציון הייתה החלטה באפס' רות של הנשים לבחור ולהיבחר, אך גם היא נשפה אחר הלך רוח שהיה קיים בכל היישוב היהודי של ארצו ישראל המנדטורית", מזגנת מעט את ההיסטוריה של פروف' לילך רוזנברג-פרידמן, ראש המחלקה ללימודי ארצו ישראל באוניברסיטה בר אילן. "כמובן שהיה תקדים ובתגובה הציונית של הרצל קיبلו נשים כבר מהשנה השנייה לה- קמלה ב-1898, אבל כל הנושא עצמו

היה מודר ביהדותם. בשנת 1918 כבר החלו רוחות חדשות לנשב. באנגליה והולנד נשים יכולו לבחור ולהיבחר אך זה עדין היה תחת מגבלות והוכחות היה שומרה רק לנשים מעלה גיל 30, כך שהסטריאוטיפ עדרין היה קיים".

לדברי רוזנברג-פרידמן, רוחות השני הגיעו לארצו ישראל ב-1918 עם תחילת המנדט הבריטי. "היתה אופטימיות לגבי החזון הצייני לאור הצהרת בלפור ולבן גם היה רצון לחתוגר כדי להראות לבירטים שישנה חזית אחרת. אותה חזית כללה את כל היישובים בארץ, חדרים, חולצים, נשים ווער. בשנת 1919 נכנעה למשחק התארגנות חדשה בשם 'התאחדות הנשים לשוויון זכויות', תנועת נשים שפעלה לשווון זכויות פוליטיות ובראשה אישא בשם רוזה וולט-שטרואס. אותה קבוצה החלה לפעול ולהיאבק על הזכות של נשים לבחור ולהיבחר לגוף הנ- בחר שנקרא 'אסיפה הנבחרים'."

אבל כמו שמכר לנו גם במציאות הפליטית של ימינו, מי שניסו לעמוד נגד השינוי המתרחש היו החדרים וראשי היישוב היהודי שרצו לזכות בהכרה מצד הבריטים היו מוכנים לעשות הכל כדי להביא את המשבר לידי פתרון. "חויכוח הלך וסער ולבסוף הוחלט על שתי פשורות: הראשונה, שנשים וגברים ייגשו להצביע עכשו אספת הנבחרים הראשונה, ואז אותו גוף נבחר יצטרך לקבל החלטה האם להבא נשים יכולו לבחור ולהיבחר", אומרת פروف' רוזנברג-פרידמן ומוסיפה: "אסיפה זו נבחרו חמיש עשרה נשים מתוך 300 ולמעשה זו נדרש להחליט האם הן יכולות לבחור ולהיבחר בעתיד".

הפשורה השנייה נגעה לחדרים עצמם, "חדרים סירבו לתת לנו שם שלחן לבחור לגוף הוה, אבל מצד שני הם התרעמו על שם עלולים להפסיק בויכוח על זכות הבחירה לנשים שכן אם רק הגברים יצביעו הם היו במיוחד. לבסוף הוחלט כי הגברים יצביעו פעמים, עברו עצם ועכשו אישא שלהם".

לקראת הבחירות הנוספות בשנת 1925 שוב התעוזר הוויות, כשהלבסוף אנשי הפועל המודח הצביעו לערוור משאל עם בני- שא. החדרים סירבו לחתוק חלק ווחילטו להחרים את הבחירות ואת הזכות לבחור או להיבחר. "אסיפה הנבחרים היו כבר עליה ייוזג נשים ל-25", מסכמת רוזנברג-פרידמן. "לקראת קום המדינה כבר חזרו בהם החדרים ונאלצו לקבל את זכות ההצבעה לנשים כעובדת מוגמרת. מאו אף אחד לא מטל ספק בזכות הנשים לבחור ולהיבחר".